

[Undervisningsministeren.]

bekymring. Jeg deler den. Kollegiebyggeriet frembyder mange problemer, og i den korte tid, loven har virket, har der selvsagt ikke kunnet gennemføres noget revolutionerende. Men der er dog sket en hel del.

Allerede før kollegielovens ikrafttræden var der i 1963 efter boligstøttelovgivningen bevilget støtte til 7-8 kollegier spredt ud over landet, fortrinsvis til de unge, der ikke søger de højere læreanstalter. Efter lovens ikrafttræden er der både i København og i Århus sat forskelligt byggeri i gang for studerende ved de højere læreanstalter, således at der for 1963 og delvis for 1964 er iværksat kollegiebyggeri omfattende henimod 1300 værelser. Heraf tegner Nørre Kollegium, der blev købt som hotel, sig for 125 værelser. Det er taget i brug i oktober 1963, selv om der stadig er visse ombygningstiltagninger at foretage. Jeg regner alt i alt med, at der i slutningen af 1964 vil kunne tages 600-700 værelser i anvendelse i Århus og Storkøbenhavn. Vi prøver på at nå yderligere resultater i 1964 og har her især opmærksomheden henvendt på ikke-traditionelt byggeri.

Med hensyn til ansøgninger om erhvervelse af grunde og godkendelse af projekter kan jeg oplyse, at der til ministeriet, hovedsagelig overtaget fra boligministeriet, er indkommet 25 à 30 andragender til en samlet anskaffelsessum af omkring 50 mill. kr. Ansøgningerne stammer fra landets forskellige egne, hovedparten dog naturligvis fra de større byer, men også i mindre byer er der en betydelig interesse.

Hvad angår bestående ejendomme, kan jeg oplyse, at De Unges Boligaktion har gjort en prisværdig indsats. De har fået kondemnerede ejendomme stillet til rådighed, og derved er der indrettet foreløbig henved et par hundrede værelser. Vi kan ikke yde De Unges Boligaktion støtte efter kollegiebyggeriloven, men jeg vil gerne medvirke til på anden måde at støtte denne hurtigt virkende og relativt billige indsats.

Else-Merete Ross: Jeg vil gerne takke for svaret. Jeg er sikker på, at der er mange unge mennesker, der vil være meget tilfredse med, at der er så meget i gang, og at det ikke alene er i gang i København og Århus, men over hele landet.

Jeg vil dog gerne have lov til at spørge i anledning af, at der blev sagt, at man regnede med at gøre ca. 600-700 værelser færdige i 1964, om man så kan tage den rest, der mangler i de 1.000 værelser, som loven egentlig forudsætter, og føre den over til et andet år, sådan at man virkelig kan være sikker på inden for den 10 års periode, som loven drejer sig om, at nå op på et samlet antal af 10.000 værelser, selv om man altså de første år ikke når op på 1.000 om året.

Undervisningsministeren (Helweg Petersen): Jeg kan som svar på det ærede medlems spørgsmål oplyse, at lovens bestemmelser må opfattes således, at der godt kan ske forskydninger fra det ene år til det andet. Hvis man ikke det ene år når op på 1.000 værelser, vil man kunne øge antallet i et andet år. Det vil jo være vanskeligt at holde de enkelte års tal præcis på 1.000, og det er altså det samlede antal på 10.000 værelser, der her er afgørende.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Morten Lange* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren medvirke til, at skolerne får udstyr, så Danmarks radios skole-TV-udsendelser kan udnyttes?“

Morten Lange: Jeg har et forhåbentlig begrundet håb om at få et bedre svar end sidst, jeg spurgte den højtærede minister om sager, hvor han jo gemte sig bag lidt oplæsning af den blå betænkning. I dag er mit spørgsmål måske lidt mindre brandfarligt, men nok på lang sigt af en ikke ringe betydning. Jeg har fornemmelsen af, at skoleudsendelser i radio og TV udpræget er af